

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatvs Practicvs De Casibvs Svmmo Pontifici,
Episcopis, Et Praelatis Religionvm Reservatis**

Kiene, Johann Georg

Constantiae, 1629

1. Reseruatio Episcopis è triplici capite colligitur, vel jure nimirum communi, vel consuetudine, vel proprio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42214

-
- VII. *Aosolutio in articulo mortis.*
 - VI. *Peccatum Clerici ob Irregularitatem.*
 - IX. *Peccatum publicâ pænitentiâ mulctatum.*
 - X. *Peccatum Incendiarii.*
 - XI. *Homicidium voluntarium.*
 - XII. *Falsatio litterarum.*
 - XIII. *Sortilegium.*
 - XIV. *Violatio libertatis Ecclesiasticæ.*
 - XV. *Opinio de reseruatione Episcopali.*

I. Reseruatio Episcopis in suas Dioceceses competens, ex tripli-
ci capite potest colligi. I. Ex iure
communi, si illud quosdam casus
Episcopis solùm per se reserua-
uit. II. Iure consuetudinis, cùm
enim reseruatio sit actus iurisdi-
ctionis, & consuetudo eiusdem
sit signum accedente Superiorum
autoritate conniuente, aut non
contradicente cum potest, ac de-
bet, euincitur posse de facto E-
piscopis titulo legitimæ con-
suetus

consuetudinis quosdam casus aut excommunicationes , dispensationes referuari. 3. Ex iure Episcopis proprio , v. g. si in vel extra Synodum atrox aliquod crimen cum aut sive excommunicatione sibi, aut Vicario, Pœnitentiario suo absoluendum referuat

*Fili t. 15 c. 10 n. 229. & 133. Sayr.
l. 2 c. 32. n. 1.*

Possunt Episcopi referuare casus respectu suorum Parochorum , aut Subditorum Religiosorum (non autem respectu exemptorum , seu sæcularium , seu Regularium , ut potè independentium ab eiusdem iurisdictione) vñ constat ex praxi Ecclesiæ , & Con. Trident. Seß. 14. c. 7. Exempti , v. g. Mendicantes , Cistercienses , Canonici Præmonstratenses , & alii , etiam si egeant ad probatione Episcopi post Concil. Triid ad absolutionem validam peccatorum.

Seß.

Sess 23 c.15 de reform. tamen eâ obtentâ accipiunt iurisdictionem à Papa principaliter, & immediatè à fîis Prælatis cum exponuntur pro Confessionibus audiendis, aut Parochiâ curandâ.

II. Leuis percussio Clerici vel Religiosi utriusque sexus etiam Nouitii.

*Cap 17. Peruenit l 5 Decret tit. 39
de sent excom.*

*Nau cit n 112. & seq Tan. d. 6 q.
10 dub 4 n 64 cum aliis.*

Leuem intellige comparatiuè, ut nec adeò enormis, nec coniunctum cum insigni iniuria, vel scandalo sit. v g. percussio proprii Abbatis, aut Episcopi, neque cum notabili detimento, vt si membrum abscinderetur, graue vulnus infligeretur, aut aliquod membrum inutile ad munus suum redderetur, effunderetur in notabili quantitate, & grauitate læsionis prouoca-